

கால்மீரியன்..

பனி பொழுத்து கொண்டிருக்கும் டிசம்பர் மாதத்தில்தான் யூசுஃப்பை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். அவனது முழுப்பெயர் முகமது யூசுஃப் கான்; ஆனால் ஜாவான்கள் அனைவரும் “யூசுஃப்” என்றே அழைத்தனர். யூசுஃப் கேத்தலில் தேநிரை நிரப்பிக் கொண்டு ஜாவான்கள் இருக்கும் அறைக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். “ப்ரான்” என்ற தடித்த கறுப்பு வண்ண அங்கியை உடுத்தியிருந்தான். “கங்கரியென்ற” அழகிய கைப்பின்னல்களால் செய்யப்பட்ட குடுமையினுள், சிறிய பாத்திரத்தில் தீ கங்குகளையிட்டு உடலில் உண்ணத்தை உண்டாக்க ப்ரானுள் வைத்திருந்தான்; யூசுஃப் உடுத்தியிருந்த ப்ரானெங்கும் பனி படர்ந்திருந்தது; என்னுள் யூசுஃப் பனிமனிதனாகவே காட்சியளித்தான். அவன் கை விரல்கள் நீண்டும் மெலிந்தும் இருந்தது. யூசுஃப் வெளிரிய முகம் கொண்டவனாயிருந்தான்; முகத்தில் கருமையான தாடி படர்ந்திருந்தது; கண்கள் பிரகாசமாயிருந்தன. முதன் முதலில் கால்மீருக்கு வந்துள்ளதால் குளிர் ஓவ்வாமையால் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்னைக் கண்டு புன்முறையில் செய்தவாறு, எனது கிளாஸில் கேத்தலிலிருந்த தேநிரை ஊற்றினான். பின் “வெறும் பனியனோடு இருக்கக்கூடாது உடம்பில் தடிமனான கோட் அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றான்.” ஜாவான்கள் இருக்கும் அறையை சுத்தம் செய்தான், பேரக்கிள் வரண்டாவெங்கும் ஏறி இருக்கும் பனியை அகற்றினான்.

அன்று பனிப்பொழிவு அதிகமாகத்தான் இருந்தது, வழக்கமாய் எங்கள் கம்பெனிக்கு ரேசனை எடுத்து வரும் வண்டிகள் வர இயலாத்தால், கிட்டங்கியில் இருந்த சிறிதளவு ரேசனைக் கொண்டு செய்த உணவையே கம்பெனியிலிருந்த நூறுபேரும் சாப்பிட்டு வந்தோம்.

ஜன்னலின் வழியே பார்த்தால் எதிரில் இருக்கும் “சர்வஸ்த்தளம்” என அழைக்கப்படும் கோயில் கண்ணுக்குத் தெரியவேயில்லை. எல்லாமே வெண்மையாக தெரிந்தது. பேரக்கிள் அருகில் இருக்கும் ஆப்பிள் மரம் மட்டும், பனியில் உற்சாகமாய் குளித்துக்கொண்டும்; பனி மலர்களை கிளைகளில் தூடிக்கொண்டும் இருப்பது கண்களில்பட்டது.

பக்கத்தில் இருக்கும் பங்கருக்குச் செல்ல வேண்டும் காலை ஒன்பது மணியிலிருந்து, எனது டேயிட்டி; பங்கரிலிருந்து தொலைநோக்கியில் பார்த்தால் பாகிஸ்தான் தெளிவாய்த் தெரியும்.

விரைந்துகொண்டிருந்தேன். சுனோபூட் என்ற பெரிய வெண்மையான பூட்டை கால்களில் இட்டுக்கொண்டேன். பாதங்களில் மெல்ல மெல்ல சூடு ஏற ஆரம்பித்தது. பங்கரில் மராட்டி ஒருவன் டேயிட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்: அவனை ரிலீவ் செய்ய வேண்டும். அவனோரு முசுடு எப்போதும் எரிச்சலான வார்த்தையையே பிரையோகித்துக் கொண்டிருப்பான்.

வெளியில் வந்து பனியில் நனைந்தவாறே பங்கரை நோக்கி ஓடினேன். வாடைக்காற்று வசிக்கொண்டிருந்தது. பங்கரை வந்தடைந்த போது, நானும் பனிமனிதனாக மாறியிருந்தேன். அருகில் இருக்கும் தேவ்தார் மரத்தின் கிளையொன்று பங்கருக்குச் செல்லும் பாதையின் மீது

விழுந்திருந்தது. சில ஜவான்களோடு யூசுப்பும் கிளையை அகற்றும் பணியிலிருந்தான்; என்னைக் கண்டதும் புன்னைக்த்தான். நானும் புன்னைக்த்தவாறே பங்கருக்குள் நுழைந்தேன். நான் வருவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மராட்டி ஜவான்; பங்கரில் நுழைந்ததும் சென்றுவிட்டான்.

பங்கரில் பணிப்பொழிவினால் மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. தரையிலிருந்து எட்டடி பள்ளத்தில் பங்கர் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; பகல் பொழித்திலும் பங்கரில் இருள் குவிந்திருந்தது. சிம்னி விளக்கில் கிரோசின் இருந்தது, ஸெல்ட்டரைக்கொண்டு பற்றவைத்தேன்: பங்கர் பிரகாசமானது. பல வருடங்களுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட பங்கர், பங்கரின் சுவர்களில் அருகிலிருந்த தேவ்தர் மரங்களின் வேர்கள் படர்ந்திருந்தது.

இந்தக் குளிருக்கு சிறிது புகைத்தால் நன்றாயிருக்கும் என சிக்ரெட்டைப் பற்றவைத்தேன். களோ கண்ணாடியின் வழியாய் பார்டர் ஏரியா தெளிவாகத் தெரிந்தது. பணிப்பொழிவைப் பயன்படுத்தி தீவிரவாதிகள் ஊடுறுவுவது வழக்கமாகிவிட்டதால்; தீவிரக் கண்காணிப்பு முடுக்கிவிடப்பட்டிருந்தது.

யூசுப் பங்கரின் வழியாய் எட்டிப்பார்த்தான்.

"நமஸ்தே சாப்"

"நமஸ்தே யூசுப்"

"பணிப்பொழிவு இந்த வருடம் அதிகமாக இருக்கும்" என்றான் யூசுப்.

நீயும் புகைக்கிறாயா? என சிக்ரெட் ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தேன். புன்னைக்த்துக் கொண்டே வாங்கிக் கொண்டான்.

உன் வீடு எங்கே இருக்கிறது?

அதோ அந்த பள்ளத்தாக்கில் தெரியும் யாரிகுல், சினார் மரங்கள் நிறைந்த பகுதியைத் தாண்டிச் சென்றால் நீரோடை வரும் அந்த நீரோடையின் கரையில்தான் என் கிராமம் உள்ளது.

யூசுப்போடு பேசிக் கொண்டே இருந்தாலும்; கண்கள் உயர்ந்த கம்பிகள் கொண்ட முள்வேலிகளாலான பார்டரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

அமைதியான சில கணங்களுக்குப் பின்; உங்கள் பெயர்? எனக்கேட்டான் யூசுப்.

"சகாதேவன்" என்றேன்.

"ஓ சகாதேவ் சாப்" என முன்னுமுனுத்தான்.

சிறிது நேரத்தில் பணிப்பொழிவு முழுவதுமாய் நின்றிருந்தது. வெய்யில் வானிலிருந்து எட்டிப்பார்த்தது; வெள்ளைப் பறவைகள் சில சுப்தமிட்டுக்கொண்டே பனிக்கட்டிகளை தன் அழகிய நாசிகளால் கொத்தி பணி நீரை பருகிக்கொண்டிருந்தன.

பனிக்காலம் முடிந்த இளவேணில்கால காஷ்மீர் மலர்களால் பூத்துப் புன்னகைத்தது. வழக்கம் போல் யூசுப் அதிகாலையிலேயே வந்து மாலை வரை கம்பெனியில் பணிசெய்து சென்று கொண்டிருந்தான்.

அரசாங்கம் கொடுக்கும் மிகக்குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு; தன் ஆத்மார்த்தமான உழைப்பினால் கம்பெனியின் ஏரியாவை அழகு படுத்திக் கொண்டிருந்தான் யூசுப். யூசுப்பைச் சேர்த்து இருபது போர்ட்டர்கள் பணிக்கு வந்து கொண்டிருந்தாலும்; யூசுப்பை போல் கடின உழைப்பாளியாகவும்; நன்றாக பழகுபவர்களாகவும் யாரும் இல்லை; ஆதலால் எல்லோரும் யூசுப்பிடம் மட்டும் அதிக வேலை வாங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

குளிர்காலத்தில் இலைகளை உதிர்த்து தியானித்திருந்த ஆப்பிள் மரங்கள்; இளவேணில் காலத்தில் உற்சாகமய் ; பசுமையாய் பார்க்க அழகாய் இருந்தன . அன்று வெள்ளையுடை உடுத்தியிருந்தான் யூசுப். அந்த வெள்ளை உடையில் சினார் மரத்தின் இதயவடிவம் கொண்ட இலைகள் அழகாய் எம்ராய்டிங் செய்யப்பட்டிருந்தது.

"இது என் மனைவி ஆய்வா பேகம் செய்தது; அவள் எதாவது புதிதாய் செய்து கொண்டே இருப்பாள். அவள் கை விரல்கள் பிண்ணிக்கொண்டேயிருக்கும்; இன்று எனது திருமண நாள் என்றான்".

"வாழ்த்துக்கள் யூசுப்."

"நன்றி சகாதேவ சாப்"

என் உறவினர்கள் எல்லாம் அதோ அந்த முள்வேலிக்கு அப்பால் தெரியும் நதிக்கரையை கடந்திருக்கும் கிராமத்தில்தான் உள்ளார்களென என் தாத்தா கூறியிருக்கிறார்.

என் தாத்தா சையத் கான் மிகவும் கடின உழைப்பாளி, அவர் உருவாக்கிய தோட்டம் இந்த பள்ளத்தாக்கின் தென் கிழக்கில் உள்ளது; அந்த நிலத்தின் ஒரு பகுதி காஷ்மீர் பண்டிட் ஒருவருக்கு சொந்தமானதாக இருந்தது; எனது தாத்தாவும் அவரும் நன்பர்களாக பழகி வந்துள்ளனர். பிரிவினை வாதிகளின் அச்சுறுத்தல்களுக்கு பயந்து அவர் குடும்பத்தோடு ஜம்முவிற்குச் சென்றுவிட்டார். அதன் பின் அந்த நிலங்களை என் தாத்தா சையத் கான் அவர்களே செப்பனிட்டு அக்ரூட் மரங்களும், ஆப்பிள் மரங்களும் நட்டு வளர்த்தார்; இப்போது இராணுவம் அங்கே முகாமிட்டுள்ளது; அவர் உருவாக்கிய தோட்டத்தில் இன்று சில மரங்களே மிச்சமுள்ளன.

கிராமத்தில் எனக்கு உறவென உள்ளவர்கள் என் அண்ணனும் ,என் மனைவியும் , குழந்தைகளும்தான். தாத்தாவின் ஞாபகம் வரும்பொழுதெல்லாம் அவர் உண்டாக்கிய தோட்டம் உள்ள இராணுவ முகாமிற்குச் செல்வேன்.

அவரது கடைசி ஆசையும் நிறைவேறவில்லை.

அவர் எனது பால்யத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னும் நினைவில் உள்ளது..

" குட்டிப் பயலே யூசுப் ; நான் இறந்த பிறகு " எனது உழைப்பில் உருவான ஆப்பிள், மரங்களின் நடுவே புதைத்துவிடுங்கள்; அந்த தோட்டத்தில் வரும் பழங்களை, வறிய மனிதர்களுக்கு கொடுங்கள் என்றார்.

ஸ்ரீநகரில் உள்ள ஜிம்மா மசூதிக்கு வெள்ளிக்கிழமை சென்று தொழுகை நடத்துவதை வழக்கமாய் கொண்டிருந்தார்; அவர் வெள்ளிக்கிழமையை இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்திருந்தார்; அவருக்குப்பிடித்த வெள்ளிக்கிழமையின் அதிகாலையிலேயே இறந்தும் போனார்.

அவரது உடலை அவர் உருவாக்கிய ஆப்பிள் தோட்டத்திலேயே புதைத்து; சிறிய சமாதிகட்டினார் என் தந்தை. நான் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அங்கு சென்று தொழுகை நடத்துவேன்றான் யூசுப்.

தாத்தா, தோட்டத்திற்கு அருகில் இருக்கும் கிராமத்திலேயே மரக்கட்டைகளாலான சிறிய வீடுமைத்து தங்கி வாழ்ந்து வந்ததினால் அந்த கிராமத்திலேயே நாங்களும் தங்கி விட்டோம். தாத்தா உண்டாக்கிய வீட்டில்தான் நானும் வாழ்ந்துவருகிறேன். எங்களது சொந்த கிராமம் பிரிவினையின் போது பாகிஸ்தான் வசம் சென்றுவிட்டது.

அண்ணன் சையத் அலி கல்லூரிக்குச் சென்றவன்; நன்றாகப் படித்தான் என் அப்பா குல்லாக்கல், சொட்டர்கள் தயாரித்து சையதை படிக்கவைத்தார். ஒரு முறை ஸ்ரீநகரில் ஏற்பட்ட கலவரத்தில் காவல்துறையினரின் தாக்குதலில் தலையில் அடிப்பட்டு மனப்பிறழ்வு உண்டாகி விட்டிலேயே உள்ளான். அவன் தினமும் கற்கலை எறிந்துகொண்டேயிருப்பான். நான் சொல்வதை மட்டும் கேட்டுக்கொள்வான்.

உன் கிராமத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென தோன்றவில்லையா?

எண்ணங்கள் தினமும் தோன்றுகிறது.. ஆனால் எங்கள் எண்ணங்களை யார் மதிக்கிறார்கள் சாப் என்றான்?

நீநன்றாக பேசுகிறாய் யூசுப்.

பேசுவது ஒன்றுதான் எங்களுக்கு நாங்கள் தேடிக்கொள்ளும் ஆறுதல் என்றான் யூசுப்.

சாப் இந்த ரோஜாச் செடியை நீங்களே நடுங்களென்றான்.

விசில் சப்தம் கேட்டது " இன்றைய இரவில் ரோந்துக்கு செல்ல வேண்டிய ஏரியாவை கமாண்டர் அறிவிக்கப்போகும் கூட்டமது. ரோஜாச் செடியை நட்டுவிட்டு யூசுப்பை நீங்கி விரைந்து சென்றேன். யூசுப் ரோஜா செடிக்கு தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

சர்ஜ்ஜிக்கல் ஸ்ட்ரைக்கிற்குப் பிறகு தினமும் நித்திரை கொண்டும் நேரமே குறைந்துபோயிருந்தது. யூக்ஃப்போடு பேசிய அன்றைய தினத்தின் இரவிலேயே எல்லைக்கட்டுப்பாட்டு கோட்டை நெருங்கி முகாம் அமைத்துவிட்டிருந்தோம். யூக்ஃப் பொதிசுமக்கும் கழுதைகளின் மூலம் ரேசன், ஆம்னேசன்களை கம்பெனியிலிருந்து புதிய முகாமுக்கு கொண்டு செல்லும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தான்.

பாகிஸ்தான் இராணுவத்தினர் தொடர்ந்து குண்டுகளை வீசித் தாக்கிகொண்டிருந்ததால்; எல்லையோர் கிராம மக்கள் தங்களது கிராமங்களை விட்டு இடம்பெயர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். இராணுவம் அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்து கொண்டிருந்தது. அந்தப்பணியில் நானும் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தேன். வீடுகள் இழந்த மக்கள், இராணுவ முகாமில் தங்கவைக்கப்பட்டனர். அங்கே அவர்களுக்கு உணவும்; தங்கியிருக்க வசதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்தகிராமத்தில் வாழ்ந்த பலர் அங்கே தங்கியிருந்தனர். அவர்களுக்கு இந்தமாதிரி நிகழ்வு பழகிப்போயிருந்தது. அவர்கள் நிதானமாக தங்கள் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டும்; செம்மறி ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டும் சென்று கொண்டிருந்தனர். மீண்டும் காஷ்மீரில் குளிர்காலம் ஆரம்பித்திருந்தது. அந்த கிராமத்தின் சிலரது வீட்டின் சுவர்களில் "இந்தியர்களே வெளியேறுங்கள்" என எழுதப்பட்டிருந்தது. பாகிஸ்தான் கிரிக்கெட் வீரர் சாகித் அப்ரிதியின் பேனர்கள் கண்களில் தட்டுப்பட்டது. யூக்ஃப்பும் அங்கே வந்து சேர்ந்தான்.

என்னைக் கண்டு புன்னகைத்தான்.

உன் குடும்பம் எங்கே?

"குப்வாரா"வில் உள்ள என் மனைவியின் தம்பி வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டேன் சாப்..

வேகமாய் இருட்டிவிட்டிருந்தது.

"குளிர்கால இரவுகள் நீண்டுதானிருக்கும்" என்றான் யூக்ஃப். குளிர் இரவில் தூங்காமல் விழித்திருக்க யூக்ஃப்போடு ஏதாவது பேசவேண்டும் போல் தோன்றியது..

"உன் திருமண நாளன்று மனைவியை எங்கே அழைத்துச்சென்றாய் ?"

யூக்ஃப் புன்னகைத்தவாறு "தால்" ஏரிக்கு என்றான். " என் மனைவிக்கு தால் ஏரியில் படகுச்சவாரி செய்வது மிகவும் பிடிக்கும்; சிறு குழந்தையில் அவளது தாத்தா அழைத்துச் சென்றதை பல முறை என்னிடம் கூறியுள்ளாள். அவளது தாத்தா "தால்" ஏரியில் படகோட்டியாய் இருந்தவர்; "தால்" ஏரியைப் பற்றி பல கதைகள் பால்யத்தில் அவருக்கு கூறுவாராம். அவள் "தால்" ஏரிக்குச் சென்றாலே சிறு குழந்தையாகி விடுவாள் ; அன்று மதியம் வேகமாகவே பணியிலிருந்து வந்து மாலையில் "தால்" ஏரிக்கு குழந்தையுடன் அழைத்துச் சென்றேன். என் அண்ணன் சையதையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். அவன் ஏரியில் கற்களை எறிந்து கொண்டேயிருந்தானென" யூக்ஃப் கூறி முடிக்கும்போது சிறிய மலைக்குன்றைத் தாண்டி உருவாக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் பாதுகாப்பு முகாமிற்கு வந்து சேர்ந்திருந்தோம். கிராமத்து மக்கள் அனைவருக்கும் கம்பளியம் , ரொட்டியும் ஜவான்கள் கொடுத்தனர். யூக்ஃப் அன்றைய இரவில் முகாமிலேயே தூங்கிவிட்டான்.

மலைக்குன்றில் சினார் மரங்கள் நிறைந்திருந்தன; சினார் மரங்களின் இதய வடிவ இலைகள் நிலவொளியில் அதீத அழகாய் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்தன.

மழையும், பனியும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாலும், ஆர்மட் ரெஜிமண்டினர் டாட்ரா வண்டிகளில் பீரங்கிகளை கொண்டு வந்து எல்லைகளில் குவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

மழையில் ஸ்டார் வி ரேடியோ செட்டை சுமந்துகொண்டும்; கைகளில் தோட்டாக்கள் நிரப்பப்பட்ட மேக்ஜின்களோடு இன்சாஸ் துப்பாக்கியை ஏந்திக்கொண்டும்; எல்லைக்கோட்டிற்கு அருகே உள்ள பதுங்கு குழிகளில் பணியிலிருந்தேன்.

நாட்கள் கறைந்துகொண்டிருந்தன. எல்லையில் பதட்டம் குறைந்திருந்தது. இடைப்பட்ட காலத்தில் கம்பெனி மூவ் ஆகி பாராமுல்லா பகுதிக்குச் சென்றுவிட்டிருந்தது. என்னை பாரமுல்லாவில் உள்ள புது லொக்கேஷனுக்கு வந்து சேரும்படி கம்பெனி கமாண்டரின் அழைப்பு வந்திருந்தது.

மனதில் யூசுஃபின் முகம் வந்துகொண்டிருந்தது. யூசுஃப்பை இனி பார்க்கமுடியாத நிலை உருவாகியிருந்தது வேதனையாயிருந்தது. பழைய லொக்கேஷன் வேறொரு ஜாட் ரெஜிமண்ட்டிற்கு கைம்மாறியிருந்தது.

“ யூசுஃப் எப்போதும் போல் வேலைக்குச் செல்வான்; பாதைகளில் படிந்திருக்கும் பனிக்கட்டிகளை அகற்றுவான்; ஆப்பிள் மரங்களை பராமரிப்பன்; பூத்துக் குலுங்கும் காஷ்மீர் ரோஜாச் செடிகளை கவாத் செய்வான்; எனிய முறையில் அல்லாவிற்கு தொழுகை நடத்துவான்” என யூசுஃப்பை பற்றிய எண்ணங்கள் மனதில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

சில தினங்களுக்குப்பின் பாரமுல்லாவிற்குச் செல்லும்போது யூசுஃப்பை பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பயணித்தேன். பள்ளத்தாக்குகளைத்தாண்டி, சிறிய மலைக்குன்றுகளைத்தாண்டி எனது கம்பெனியிருந்த பழைய லொக்கேஷனுக்கு வந்து சேரும்போது அதிகாலை புலர்ந்திருந்தது; கேட்டில் ஏழடி உயரமுள்ள ஜாட் ரெஜிமண்டை சேர்ந்த ஜவான் நின்றிருந்தான். போர்ட்டர்கள் அனைவரையும் தீவிர பரிசோதனைக்குப் பின்னேயே கம்பெனிக்குள் அனுமதித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

போர்ட்டர்கள் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தனர்; பனிப்பொழிந்து கொண்டிருந்தது. யூசுஃப்பும் வரிசையில் தனது ப்ரானை கழட்டி, இரு கைகளையும் மேலே தூக்கிக் கொண்டு பனியனோடு நின்றிருந்தான். அவன் மேனியெங்கும் பனி படர்ந்திருந்தது; தாடி மழிக்காத முகத்தில் அதே அமைதியான புன்னகை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. யூசுஃப்பை பார்த்த அக்கணத்தில் “பனிக்காலத்தில் யூசுஃப்போடு உருவான முதல் சந்திப்பு காட்சிகள்” மனதில் ஓளிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

யூசுஃப் என்னைக் கண்டதும் ஆவலோடு வந்து கை குலுக்கினான். யூசுஃபின் தொடுதலில் தாயின் ஸ்பரிசமிருந்தது.

“சாப் உங்கள் கம்பெனி சென்றதும்; இங்கு பணிக்கு வர விருப்பமே இல்லை ; சில நாட்கள் கூவி வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். கூவி வேலை தினமும் கிடைப்பதில்லை. சில தினங்கள் பல மைல் தூரம் சென்று கட்டிட வேலைக்குச் சென்றுவந்தேன். எப்போதும் கலவரம் வந்து கொண்டேயிருப்பதால் ஆள் ஏற்றிச் செல்லும் ஆட்டோக்கரை நின்றுவிடுகின்றன. தொடர்ந்து செல்ல முடியவில்லை; ஆதலால் வேறு வழியின்றி மீண்டும் இங்கேயே வேலைக்கு வந்துவிட்டேன் என்றான்.

நீங்கள் வைத்த ரோஜாச் செடியில் பூக்கள் பூத்துவிட்டதென்றான். தனது அண்ணன் சென்ற வாரம் இறந்து விட்டதாகவும். மனைவி மீண்டும் கற்பமாக உள்ளாள் என்றான்.

கேட்டிற்கு உள்ளிருந்து ஜவான் ஓருவன் விசில் சப்தத்தோடு “ஜல்தி ஆஜாவ்” என சப்தமிட்டு அழைத்தான். யூக்ஃப் கைகளை விடுவித்துக் கொண்டு புன்னைக்கத்துக் கொண்டே வேகமாக என்னை நீங்கிச் சென்றான். ஏனோ எனக்கு அன்று “இறந்துபோன அம்மா மீண்டும் பிரிந்து செல்வது போலிருந்தது”.